

derimod ikke bør søge at oppudse det og at give det et pænere Udseende for derved at gjøre det mere tillokkende. Vi bør ikke, i dette samme Dieblif. vi sige, at det dog er forførdeligt med den Spillelyge, der hersker, tale om, hvorledes vi skulle fremstaafe endnu mere Spillelyge og bringe Folk til at tage endnu flere Lodder. Man har som Grund til, at man maatte gjøre dette, anført, at man ogsaa paa denne Maade, og ikke blot ved Straffebestemmelser, maatte modarbejde de fremmede Lotterier, thi det var ikke tilstrækkeligt. Alle andre Grunde dertil falde altsaa bort; selv om vort eget Lotteri fik en ringere Uffætning, selv om den stakkels Statsindtægt af Glasjelotteriet sank, saa maatte vi dog ansee det for et absolut Gode, naar der blot ikke istedet spillede i fremmede Lotterier. Men man maa modarbejde de fremmede Lotterier, siges der, og det er saaledes Spørgsmaalet om de fremmede Lotterier, der kommer i Betragtning. Naar jeg nu nærmere undersøger denne Betragtning, saa maa jeg for det Første fremhæve, at hvis Danffe spille i fremmede Lotterier, saa tager vort Lotteri til Gjengjæld en ikke ringe Indtægt fra Fremmede. Det danffe Glasjelotteri affætter et ikke ringe Antal Sedler til Svenske og Nordmænd; jeg har tilfældigviis havt Leilighed til at faae et Indblik i, hvormange danffe Glasjelotterisedler der holdes paa norske Hænder. Dette ophæver jo imidlertid ganske vist ikke den Skade, der kan være forbunden med, at Danffe spille i fremmede Lotterier. Men lad os da nu dernæst see, hvori denne Skade ligger, og hvilket Omfang den har. Der er Nogle, der simpelthen troe, at der herved er Spørgsmaal om alle de Penge, der sættes i fremmede Lotterier; de mene, at, naar der kjøbes fremmede Lotterisedler for en Sum af 200,000 Rd., saa tabes der derved 200,000 Rd. for Danmark. Dette er en absolut gal Regning. Man maa jo nemlig derfra drage den Chance, som de Danffe have for at vinde Gevinster hos de Fremmede. Det, der virkelig gaaer tabt for de Danffe ved at sætte 200,000 Rd. paa fremmede Lotterisedler, er altsaa kun det Overflud, som de fremmede Lotterier eller Collecteurer beregne sig paa disse 200,000 Rd. Hvis der af disse gaaer 180,000 Rd.

eller 160,000 Rd. tilbage til Spillerne, er det kun 20 eller 40,000 Rd., som gaae tabt, idet de danffe Spillere jo deeltage i alle Chancerne sammen med de fremmede Spillere. Forsaabidt Pøngespørgsmaalet angaaer, er der altsaa kun Spørgsmaal om Differencen mellem Indsatsen og Gevinsterne. Det er kun denne Difference, der gaaer tabt for Danmark. Der er imidlertid en ganske anden Side, hvorfra Lotteriet ogsaa maa betragtes, og det er med Hensyn til den moralske Fordærvelse og den skadelige Indflydelse paa Huusholdningen, som det over for de Enkelte. Men denne Indflydelse, mine Herrer, er aldeles den samme, enten man spiller i danffe eller i fremmede Lotterier. Den Mand, der ødelægger sin Velstand ved Lotterisedler, den Mand eller Kvinde, der besviger Andre for at kunne spille i Lotteriet, gjør det ligegyldt, enten han eller hun spiller i danffe eller i fremmede Lotterier. Det, der virkelig er Tale om, er selvfølgelig kun den Pøngedifference, der er imellem Indsatsen i de fremmede Lotterier og Gevinsten deri. Men ogsaa dette har ganske vist Noget at betyde. Hvorledes skulle vi derfor modarbejde det? Jeg har sagt, at jeg fuldkomment giver mit Minde til enhver Straffebestemmelse om Colligieren i fremmede Lotterier. Naar man derimod vil bekæmpe de fremmede Lotterier ved at give vort eget Lotteri en mere tillokkende Form, saa siger jeg, at det vel er muligt, at man derved kan udrette Lidt, men man skuffer sig dog selv i høieste Grad. Det er nemlig ikke Lotteriets Form i og for sig, der trækker til de fremmede Lotterier, men det er den Omstændighed, at den største Deel af de Mennesker, der speculere i Hazard og Tilfælde, altid, naar de i nogen Tid have forsøgt sig i en Spilleform, uden Held ville sige: „Der har jeg ingen Lykke; jeg maa forsøge det andetsteds“. Jeg er derfor ogsaa ganske vis paa, at, dersom vi her havde et Gættalslotteri og man andre Steder havde et Ambelotteri, saa vilde mange Spillere snart sige: „Nei, det forbandede Gættalslotteri kunne vi ikke vinde i; vi maae forsøge Ambelotteriet“. Det er altsaa for det Første det Nye ved dem, der trækker; men dernæst er det ogsaa en anden Interessse, nemlig Hemmeligheds-